

Споредъ Еврейското броение, 3760 г.

Ерата на Менофреса у Египтяните 1322 год. до рождество Христово.

Началото на Олимпиадите (у Елините) 776 год.

Основание на Римъ (ера на Римляните) 752 год.

Ерата на Набонасара, 26. Февр. устарите Астрономи — 747 г. до Р. Хр.

Начало на Армениянската Ера 748 год. по Р. Хр.

Начало на Мохамеданската Ера 663 год. по Р. Хр.

Денонощията (24 часове, време на пълно обръщане на земята около осъта си) представляватъ, споредъ както се види, самата най проста и естествена единица за измѣрване времето; но на дѣло тя се показва не на пълно удовлетворителна: да се измѣрватъ съ нея голѣми пространства на време е незгодно. Това било забелѣжено още отъ младенческите народи, които за това взимали по един период на времето, а повече-то периодътъ отъ пролѣтъ до пролѣтъ, т. е. слънечната година. За него въ египетъ се придръжвали даже и поклонниците на луната, които мѣрили годишния периодъ съ фазите на това крѣско свѣтло. И така, годината е толкова естествена единица за мѣрение на времето, както и денонощieto. Но ако се мѣри годината съ денонощия, то се показва такова неудобство: отъ едно пролѣтно равноденствие до друго преминава не равно число пълни денонощия, а 365 дни 5 часове 48 минути и 51.6 секунда, слѣдователно, всяка година остава излишъкъ въ 5 часове 48 мин. 51.6 сек. Прѣзъ 200 год. тоя остатокъ ще състави много лишни дни; така, щото е сѣното равноденствие ще се паде вече не въ Септемвриа но 1. Ноемвриа, а прѣзъ 700 год. Рождество Христово ся пада да се празнува лѣтъ, а Пасхата въ началото на зимата. Какъ да се съгласятъ броенията на денонощията съ годишните? Надъ това се замислували още Египтяните; отъ тѣхните свѣденія се възползували въ Римъ при въвожданieto лѣточисленieto на Юлиа Цесаря въ 46 год. до Р. Хр., което послѣ, въ 325 год. както е извѣстно, било прието отъ Никейския съборъ. Поставило се да се счита годината въ 365 дни, а за допълнение на остатъкътъ почти 6 часове, прието било да го считатъ напълно за 6, часове, ($\frac{1}{4}$ денонощие) и, като се оставя всяка година по 6 часове, да се притуря въ 4-та година цѣлъ день. Тая година се нарекла у Византийците високосна.

Но при все това, и такава поправка несправя работата, защото 6 часове не сж 5 часове и 48 мин. Споредъ както се види, малкия излишъкъ 11. мин. 13,6 сек. не значи много; но въ $128\frac{1}{2}$ год. тия 11. мин. съставляватъ цѣлъ день, въ 400 год. 3 дни, а